

- myöhemmän verotarkastuksen suorittaminen samanaikaisesti sellaisen rikosoikeudellisen menettelyn kanssa, jossa vastaajana oleva verovelvollinen on haastettu oikeuteen vastaamaan veropetoksesta ja jossa sille määrätään lisäverovelvoitteita samalta ajanjaksolta ja sellaisena summan suuruisena, joka on jo ollut valtion viranomaisten käytettävissä esitutinnan aikana, kun verotarkastuksen yhteydessä toteutettuja toimia vastaan esitettyä hallinnollista oikaisuvaatimusta koskevan päätöksen tekemistä on kuitenkin lykätty rikosoikeudenkäynnin päättymiseen saakka
- alimmassa oikeusasteessa käytävän rikosoikeudenkäynnin päättäminen vastaajan tuomitsemisella muun muassa maksamaan yhteisvastuullisesti koko summa, joka esitutinnan aikana vahvistettiin kaikkien vastaajien maksettavaksi mutta kyseisen verovelvollisen maksettavaksi vahvistettiin vain osa summasta, jonka tämä on jo suorittanut, ja missä määrin näiden tilanteiden kokonaisuus on päällekkäisyyskyseen kyseisen verovelvollisen kannalta liiallinen?
- 2) Onko pääasian kohteena olevien kaltaisissa olosuhteissa myös valtiolle suoritettavien taloudellisten velvoitteiden perimisen tavoitteen varmistamiseksi ja petosten torjumiseksi valtion viranomaisten menettely yleisesti unionin oikeuden periaatteiden ja erityisesti *ne bis in idem* -periaatteen mukaista, jos viranomaiset eivät ota verotuksessa huomioon maksua, joka on suoritettu ennen hallinnollisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten lainvoimaiseksi tulemistä, kun otetaan huomioon, että maksu kattaa osan verovelvolliselle vahvistetusta verovelvoitteesta?
- 3) Onko edellä ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettujen vastausten perusteella Euroopan unionin oikeutta tulkittava siten, että se on esteenä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa ei pidetä unionin oikeuden vastaista veronkantoa vastaavana tapausta, jossa verovelvollinen on korvannut rikosoikeudellisen vahingon esitutinnan aikana saadakseen seuraamuksen puolitetuksi, kun ei ole olemassa verosaatavaa koskevaa maksuperustetta, jonka olisivat vahvistaneet siihen toimivaltaiset viranomaiset, tai rikostuomioistuimen antamaa lainvoimaista tuomiota, mutta veroviranomaiset ovat verotarkastuksen yhteydessä määränneet verovelvolliselle lisäverovelvoitteita samalta ajanjaksolta ja sellaisen summan suuruisena, joka on jo ollut valtion viranomaisten käytettävissä, ja vero on kannettu perusteettomasti maksuhetkestä siihen ajankohtaan saakka, jona verorasite on määritetty verosaatavaa koskevan maksuperusteen nojalla tai lainvoimaisen rikostuomion perusteella?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 18.1.2019 — AT v. Pensionsversicherungsanstalt

(asia C-32/19)

(2019/C 131/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: AT

Vastapuoli: Pensionsversicherungsanstalt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ (jäljempänä kansalaisuusdirektiivi) 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkittavana siten, että työntekijöiden, jotka lopettaessaan työskentelynsä ovat saavuttaneet työskentelyjäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän, on täytynyt työskennellä vähintään viimeksi kuluneet 12 kuukautta ja asua työskentelyjäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti yli kolme vuotta, jotta he voivat saada pysyvän oleskeluoikeuden ennen viiden vuoden ajanjakson päättymistä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko työntekijöillä kansalaisuusdirektiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla pysyvä oleskeluoikeus, jos heidän alkaessaan työskennellä toisessa jäsenvaltiossa on odotettavissa, että he ehtivät työskennellä lakisääteisen eläkeiän saavuttamiseen mennessä enää melko vähän aikaa ja ovat työskentelynsä päätyttyä vähäisten tulojen vuoksi joka tapauksessa riippuvaisia vastaanottavan jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmästä?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 158, s. 77.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 25.1.2019 — HA v. Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(asia C-47/19)

(2019/C 131/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: HA

Vastaaja: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluvatko lainelautailu- ja purjehdusopetus myös yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 132 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdassa olevan koulu- ja yliopisto-opetuksen käsitteen alaan? Onko riittävää, että tällaista opetusta tarjotaan vähintään yhdessä jäsenvaltion oppilaitoksessa tai yliopistossa?
- 2) Edellyttääkö arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdassa tarkoitetuksi koulu- tai yliopisto-opetuksiksi hyväksyminen, että opetuksesta annetaan arvosana, vai onko riittävää, että lainelautailu- tai purjehduskurssi järjestetään koulu- tai yliopistotapahtuman yhteydessä, kuten luokkaretken yhteydessä?